

PARAULA I VIDA

«El Senyor m'ha enviat a curar els cors adolorits»

Jesús, que ens ve a visitar i a salvar novament en aquest Nadal que s'acosta, es fa seves les paraules del profeta Isaïes proclamades aquest diumenge: «L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la bona nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor» (Is 61,1-2a). Revelen com entenien Jesús la seva vinguda i el seu ministeri d'alliberament, i ens fan entrar en la profunditat del seu Cor. També nosaltres ens hem de deixar conduir per l'Esperit i així farem les mateixes obres de caritat, viurem en la llum, i donarem glòria a Déu.

Vivim temps de crisi dura i llarga. Crisi sanitària i econòmica que travessa el món i colpeja persones i poblacions, fent més palesa la precarietat de la societat globalitzada, i que repercuteix en una mena d'angoixa existencial. Ens fan patir els ancians i els més vulnerables. Només des de la solidaritat trobarem camins de sortida i d'esperança, amb una redistribució més justa del treball i de la riquesa, i un exercici de les virtuts econòmiques, com ara l'austeritat, la solidaritat i la promoció d'activitats respectuoses amb la dignitat de la persona humana, que ens retorni el goig de viure i de preparar un futur més humà.

Hauríem de valorar més tot el que s'està fent des de les nostres parròquies i de les institucions d'ajuda i caritat, especialment des de Càritas i altres, amb tantes persones voluntàries mobilitzades, que estan posant els recursos pastorals i d'assistència que l'Església té, al servei dels afectats per aquesta pandèmia. Cal que mantinguem aquest treball caritatiu, i si pot ser l'augmentem, amb noves iniciati-

ves que promoguin la solidaritat i la justícia. Tots hem de continuar en el camí del servei i l'entrega generosa envers els qui més ens necessiten. I és hora, també, de mirar endavant amb fe i de treballar amb esperança i més esforçadament pel bé de tots. No podem decaure en l'esforç, malgrat la duresa de les circumstàncies, i hem de treballar amb esperança, en favor de la família i de l'anunci de la salvació que Crist ens ha portat. La seva Paraula ens dona pau, i la pertinença a la comunitat cristiana ens aporta gran confiança i l'alegria de la salvació. Prenen vigència i actualitat, també, els principis orientatius de la Doctrina Social de l'Església, dels quals és hora de fer-ne un nou descobriment i una nova difusió. Aquesta és també una de les propostes del Papa Francesc a la seva darrera encíclica *Fratelli tutti* (*Germans tots*).

Jesús va escollir néixer pobre, en un pessebre, i ser acollit en primer lloc pels pobres i pels qui tenen un cor de pobre. El pessebre de Jesús, que aquests dies preparem a casa, ens ensenya a valorar i estimar totes les persones, i amb preferència els últims de la societat. El pessebre és una lliçó perenne d'humanitat. Jesús s'acosta sense ferir la persona humana, salvant-la des de la humilitat. I ens anima a lluitar per vèncer les pobreses, que són un mal, i a treballar perquè el Regne de Déu avanci, Regne de justícia, d'amor i de pau. Preparem el Nadal amb una referència constant als necessitats, als qui viuen atrapats per les conseqüències lamentables de la crisi sanitària, o que s'angoixen sense esperança. Jesús ve a «portar la bona nova als desvalguts (...) i a proclamar l'any de gràcia del Senyor».

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

EL MESSIES ESPERAT PER...

III. Zacaries i Elisabet, pares de Joan Baptista

Ain Karem

Ens ho explica l'Evangeli de Sant Lluc. Vivien en un poblet anomenat Ain Karem, vila levítica, als afores de Jerusalem. Elisabet era descendent d'Aaron i el seu marit, Zacaries, era un dels milers de sacerdots que assistien el culte en el temple de Jerusalem. Eren justos davant de Déu, irrepressibles en el compliment de tots els manaments i observaven la Llei. Cada dia demanaven a Déu que enviés el Salvador. Però s'havien fet grans i no tenien fills.

A Zacaries, dues vegades a l'any, li tocava el servei en el temple. Un dia de servei, mentre ofería l'encens en el brasero davant el santuari, se li aparegué un àngel del cel. Li diu que Déu ha escoltat la seva pregària: tindran un fill i li posaran el nom de Joan. Seria el precursor del Messies quan tant demanaven. A Zacaries li costava de creure-ho perquè la seva esposa i ell ja eren molt grans. L'àngel li digué que no podria parlar fins que hagués nascut l'infant. Perquè pensés i agrais el favor i la misericòrdia de Déu.

I fou així. Acabada la setmana de servei, Zacaries tornà a casa seva. Dies després, la seva esposa Elisabet quedà embarassada. Tots dos sabien que era el regal de Déu. Als nou mesos tingueren el fill. Li posaren Joan, com havia dit l'àngel. Zacaries tornà a parlar i beneí Déu dient: «Beneït sigui el Senyor Déu d'Israel, ha visitat el seu poble i l'ha redimit.»

Mn. Ramon Sàries

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'alegria de Nadal i de Pasqua

Nadal i Pasqua són les dues grans festes de l'any cristià, que celebren els dos misteris del Senyor Jesús: l'Encarnació del Fill de Déu fet Home, i la seva Mort i Resurrecció salvadores. Totes dues festes estan marcades per l'alegria de la vida nova; cadascuna, però, amb els seus accents propis en una simfonia que esclata de llum i de cants.

Nadal és l'alegria de la vida trobada després de la recerca, l'esperança, el desig; l'alegria dels pastors i dels mags, símbol de tots els qui busquen, i troben la vida en la feble llum del portal.

Pasqua és l'alegria de la vida aconseguida després de la prova, de l'esforç, del treball; l'alegria trobada després del sofriment i de la negació.

Nadal és l'alegria de la vida que esclata allà on no s'hauria buscat mai; l'alegria de la vida senzilla, pobre, silenciosa, la vida amorosa i forta en la feblesa.

Pasqua és l'alegria de la vida transfigurada, la vida que troba la plenitud en l'amor entregat fins a la donació total de la mort.

Nadal és l'alegria de la vida compartida amb tots els petits, febles, oprimits, víctimes d'un món injust

i inhumà; molt poderós però que no pot destruir la felicitat de les benaurances.

Pasqua és l'alegria de la vida ressuscitada, que ningú no ens podrà prendre, la vida viscuda en una eternitat de comunió amb el Senyor i amb tots els escampats per la història que han sabut perdre per guanyar, donar-se per trobar-se, la fe dels quals només Ell ha conegut.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit
de la FTC

PALABRA Y VIDA

«El Señor me ha enviado para curar los corazones desgarrados»

Jesús, que nos viene a visitar y a salvar de nuevo en esta Navidad que se acerca, se hace suyas las palabras del profeta Isaías proclamadas en este domingo: «*El Espíritu del Señor, Dios, está sobre mí, porque el Señor me ha ungido. Me ha enviado para dar la buena noticia a los pobres, para curar los corazones desgarrados, proclamar la amnistía a los cautivos, y a los prisioneros la libertad; para proclamar un año de gracia del Señor*» (Is 61,1-2a). Revelan como entendía Jesús su venida y su ministerio de liberación, y nos hacen entrar en la profundidad de su Corazón. También nosotros nos hemos de dejar conducir por el Espíritu y así realizaremos las mismas obras de caridad, viviremos en la luz, y daremos gloria a Dios.

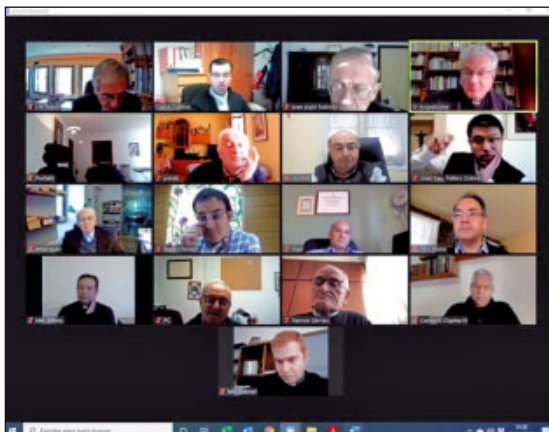
Vivimos tiempos de crisis dura y larga. Crisis sanitaria y económica que atraviesa el mundo y golpea personas y poblaciones, haciendo más patente la precariedad de la sociedad globalizada, y ello repercute en una especie de angustia existencial. Nos hacen sufrir los ancianos y los más vulnerables. Sólo desde la solidaridad encontraremos caminos de salida y de esperanza, con una redistribución más justa del trabajo y de la riqueza, y un ejercicio de las virtudes económicas, tales como la austeridad, la solidaridad y la promoción de actividades respetuosas con la dignidad de la persona humana, que nos devuelva la alegría de vivir y de preparar un futuro más humano.

Deberíamos valorar más todo lo que se está haciendo desde nuestras parroquias y desde las instituciones de ayuda y caridad, especialmente desde Càritas y otras, con tantas personas voluntarias movilizadas, que están poniendo los recursos pastorales y de asistencia que la Iglesia tiene, al servicio de los afectados por esta pandemia. Es necesario que mantengamos este trabajo caritativo, y si puede ser lo aumentemos, con nuevas iniciativas que promuevan la solidaridad y la justicia. Debemos perseverar en el camino del servicio y la entrega generosa hacia los que más nos necesitan. Y es hora, también, de mirar adelante con fe y de trabajar con esperanza y más esforzadamente por el bien de todos. No podemos decaer en el esfuerzo, a pesar de la dureza de las circunstancias, y tenemos que trabajar con esperanza, en favor de la familia y del anuncio de la salvación que Cristo nos ha traído. Su Palabra nos da paz, y la pertenencia a la comunidad cristiana nos aporta gran confianza y la alegría de la salvación. Toman vigencia y actualidad, también, los principios orientativos de la Doctrina Social de la Iglesia, a los que es hora de redescubrir y difundir. Esta es también una de las propuestas del Papa Francisco en su última encíclica *Fratelli tutti* (*Hermanos todos*).

Jesús escogió nacer pobre, en un pesebre, y ser acogido en primer lugar por los pobres y por los que tienen un corazón de pobre. El pesebre de Jesús, que estos días preparamos en casa, nos enseña a valorar y apreciar a todas las personas, y con preferencia a los últimos de la sociedad. El pesebre es una lección perenne de humanidad. Jesús se acerca sin herir a la persona humana, salvándola desde la humildad. Y nos anima a luchar por vencer las pobreza, que son un mal, y a trabajar para que el Reino de Dios avance, Reino de justicia, de amor y de paz. Preparemos la Navidad con una referencia constante a los necesitados, a quienes viven atrapados por las consecuencias lamentables de la crisis sanitaria, o que se angustian sin esperanza. Jesús viene «*para dar la buena noticia a los pobres (...) y para proclamar un año de gracia del Señor*».

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Reunió conjunta dels arxiprestos i el Consell Presbiteral d'Urgell

El dia 23 de novembre va tenir lloc la reunió telemàtica conjunta dels arxiprestos i el Consell Presbiteral d'Urgell presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric. Després de la pregària de l'Hora Menor, Mons. Vives va informar de les darreres notícies de la Diòcesi des de la darrera reunió que havia estat al mes de juny. En concret, va encomanar l'ànima dels preveres traspassats des de la darrera reunió, Mn. Manuel Pal i Mn. Josep M. Ricart, i va encomanar ben especialment els malalts i totes les víctimes de la pandèmia. Va informar sobre l'estat de salut d'alguns preveres i va tenir un record especial per les residències d'avis que al llarg de tota la geografia del Bisbat estan tenint aquests dies brots de la pandèmia. També va informar que en aquell dia els seminaristes que conformen el Seminari Major Interdiocesà (SMI) retornaven a Barcelona per seguir les classes telemàticament però fent convivència, junts al Seminari.

A continuació es va iniciar la reflexió per part dels consellers i arxiprestos del tema principal de la reunió que fou la resposta de l'Església d'Urgell davant la pandèmia i els elements a millorar.

Mn. David Codina va presentar un breu resum de les diverses mesures adoptades des de l'esclat de la pandèmia al mes de març i en el moment actual, i es va iniciar una roda d'intervencions de tots els arxiprestos i altres consellers que van anar desgranant com havien viscut als diferents arxiprestats i parròquies els mesos de confinament pel que fa a la celebració de l'Eucaristia diària i dominical, les exèquies, els funerals, les primeres comunions, les confirmacions i el sagrament del perdó. Es va constatar a nivell general com les esglésies s'han mantingut obertes malgrat la dispensa del precepte dominical, i com els fidels han trobat en l'Església urgellenca acollida i disponibilitat malgrat les dificultats pròpies dels temps actuals. Durant l'estiu es

van poder celebrar les primeres comunions i les confirmacions sempre d'acord amb les famílies.

Mn. Antoni Elvira, Vicari episcopal i Delegat de catequesi, va presentar les orientacions de cara a la catequesi insistint en com l'opció presa al Bisbat d'Urgell ha estat mantenir-la i no suprimir-la, allà on ha estat possible, fent-la al temple parroquial o en sales grans, abreuçant-ne la durada, mirant de mantenir-la presencial i fomentant la trobada dels infants i famílies amb la comunitat parroquial en la Missa dominical. Des de la delegació diocesana s'han fet arribar als preveres uns materials d'ajuda perquè puguin ser utilitzats en l'etapa més dura del confinament. Els arxiprestos i consellers van exposar la situació que havien viscut les parròquies i van sol·licitar que la delegació continués treballant i oferint elements de suport per als catequistes i les famílies.

Mn. Jaume Mayoral, Delegat episcopal de Càritas Diocesana d'Urgell, i la Sra. Marta Fortuny, Coordinadora, van presentar als arxiprestos i consellers el treball que la institució d'ajuda eclesial ha portat a terme des de l'esclat de la pandèmia al mes de març, i que fins al mes d'octubre ha permès prestar ajuda a 616 famílies de tota la geografia del bisbat amb uns 230.000 euros invertits en ajudes socials en alimentació, habitatge, subministraments, salut, ajudes escolars, roba i mobiliari. La Sra. Fortuny va insistir com s'ha optat per dignificar el tema de les ajudes d'alimentació mitjançant targetes de compra d'aliments (i no en espècies) per tal que els usuaris puguin fer les seves compres amb tota normalitat fent-se autorresponsables de la gestió dels recursos. Al Centre Especial de Treball (CET) de Càritas Diocesana hi ha ara 8 treballadors amb discapacitat i a l'empresa d'inserció n'hi ha actualment 6. Mn. Jaume Mayoral va presentar la campanya de Nadal d'enguany de Càritas que porta per lema «Bon Nadal. Però per a tothom». El Sr. Arquebisbe, els consellers i els arxiprestos van tenir paraules d'agraïment per a tots els voluntaris de Càritas i pel seu treball en aquesta pandèmia, i la Sra. Fortuny va voler també agrair als preveres el gest solidari que han portat a terme donant mensualment una aportació del seu sou des de juny a desembre.

Una pregària final va cloure la reunió que va ser molt apreciada perquè va permetre als preveres expressar-se i comentar les dificultats i joies pastorals que l'actual situació comporta per als ministres de l'Església a qui l'Arquebisbe Joan-Enric va agrair el seu lliurament i entrega i va demanar perseverar en el servei pastoral de les comunitats parroquials d'una forma nova i creativa per vèncer les dificultats però sense renunciar mai a la triple missió de l'anunci de l'Evangelí, la caritat i la celebració de la fe.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

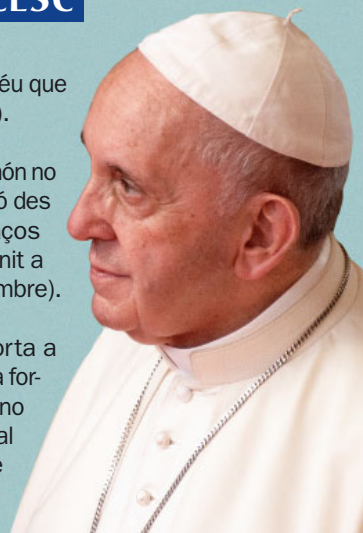
@Pontifex: «El bé comú requereix la participació de tothom, si cadascú posa de la seva part, i si no es deixa ningú fora, podem regenerar bones relacions a nivell comunitari, nacional, internacional i també en harmonia amb l'ambient» (9 setembre).

@Pontifex: «Avui, en el drama de la pandèmia, davant de tantes certeses que s'enfonsen, davant de tantes expectatives traïdes, amb el sentiment d'abandonament que ens oprimeix, Jesús ens diu a cadascú: "Ànims, obre el cor al meu

amor. Sentiràs el consol de Déu que et sosté"» (13 de setembre).

@Pontifex: «Per al creient, el món no es contempla des de fora sinó des de dins, reconeixent els llaços amb els que el Pare ens ha unit a tots els éssers» (13 de setembre).

@Pontifex: «Jesús ens exhorta a obrir-nos de forma valenta a la força del perdó, perquè a la vida no tot es resol amb la justícia: cal l'amor misericordiós» (13 de setembre).

La Residència del Seminari de La Seu d'Urgell millora el seu mobiliari

La Residència del Seminari diocesà de La Seu d'Urgell ha millorat les seves condicions gràcies al suport econòmic rebut de la Fundació "la Caixa" per finançar equipament mobiliari sanitari adaptat per a la residència de preveres jubilats i per ajudar els residents de la residència assistida i la unitat sociosanitària de la Fundació Sant Hospital acollida provisionalment a la tercera planta de la residència.

L'edifici del Seminari acull la residència de sacerdots jubilats amb una dotzena de preveres que han servit pastoralment durant molts anys a la Diòcesi i que ara veuran millorades les seves condicions. A més a més, cal recordar que el Bisbat d'Urgell va cedir gratuïtament, ja des del mes de març en el primer moment d'esclatar la crisi sanitària per la pandèmia de la Covid-19, la tercera planta del Seminari diocesà d'Urgell a la Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell amb la finalitat exclusiva de destinar-la a allotjar els residents de la residència assistida i la unitat sociosanitària de la Fundació Sant Hospital de La Seu d'Urgell per tal de minimitzar el risc de contagi d'aquest col·lectiu de persones vulnerables.

El trasllat de la vintena de malalts assistits de la residència es va fer efectiu el 20 de març en els primers moments de la pandèmia. En acabar

l'estat d'alarma, el passat 21 de juny, la Fundació Sant Hospital va demanar al Bisbat ampliar la seva estada al Seminari diocesà d'Urgell fins a finals d'any com a mesura de prevenció de cara a futurs rebrots de la pandèmia. Una petició que el Bisbat va acollir amb la signatura d'un conveni de cessió d'ús a títol gratuït.

L'equipament de la tercera planta no estava pensat per a persones tan grans i amb limitacions, ni per atendre les seves necessitats sanitàries, i és per això que s'ha cercat una millora de les condicions de les persones ateses amb un nou mobiliari adaptat a les necessitats dels usuaris.

Amb aquest ajut de CaixaBank, a través del pressupost descentralitzat de la Fundació "la Caixa", s'incorporaran 8 llits i 8 butaques articulades, que facilitaran la vida dels preveres jubilats i dels residents acollits, facilitant la tasca dels cuidadors. CaixaBank ha canalitzat un ajut de 13.720 euros de la Fundació "la Caixa" per la compra d'aquest equipament als responsables de la gestió de la Residència del Seminari diocesà de La Seu d'Urgell en un acte que ha tingut lloc al Palau episcopal presidit per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i pel Sr. Joaquim Macià, Director d'Institucions de CaixaBank a Catalunya, i pel Sr. Geremi Camí Calzada, Director d'Institucions de CaixaBank a Lleida.

CÀRITAS D'URGELL

Falten missatgers per portar el Nadal a totes les llars

Aquest és el temps en el que els repartidors de missatgeria van atrafegats portant paquets; en el que les persones esperen amb il·lusió a les seves llars; en què les empreses multinacionals de repartiment tenen una bogeria de feina... i no hi ha porta de cap llar que se'ls resisteixi.

Sabem que dins de la capsa, gran o petita, hi ha alguna cosa que s'espera... no ens podem estar d'obrir-la de seguida i mirar a dins per saber si la tramesa és correcta i, normalment, aflora un somriure de galta a galta, amb el pensament de «ja ha arribat el que esperàvem».

Càritas i el seu missatge voldria també en aquest temps de Nadal poder estar ben encapsat per poder arribar a totes les llars del nostre Bisbat i de les nostres paròquies. Tenim un logotip ben conegut, com moltes de les capsas de missatger... els nostres quatre cors no volen deixar de batejar, de funcionar, en aquests dies de dificultats, de pobresa i de mancances a moltes llars.

Però això sí, ens falten molts missatgers per poder fer bé la feina, persones com tu i com jo que amb la diligència dels repartidors puguem atansar-nos a la porta d'aquella família que té dificultats. Farem que la vulnerabilitat no sigui l'únic plat, l'única companyia que tingui en aquestes festes nadalenes. Una experiència, la del missatger i del missatge, que ens recorda un text ben de l'Advent: el text llucà de l'Anunciació (Lc 1,26-38). Falten molts com l'arcàngel Gabriel que vulguin portar no només el paquet de les ajudes de menjar, de medicaments, d'ajudes econòmiques, sinó també un missatge, que hem de donar a l'altre «Bon Nadal... per a tu i per a tothom».

Enguany, el cartell de la campanya té un interrogant ben gros que apuntala el Bon Nadal. Fem que amb el nostre compromís, amb la nostra ajuda, amb la nostra almoïna, quedi transformat en un signe d'admiració (!) que capgirem el dubte per una certesa: que en aquest 2020, malgrat tot el que vivim i patim per la pandèmia i les seves nefastes conseqüències, puguem aconseguir que el sentit del Nadal, en clau cristiana, arribi a totes les llars, especialment a les dels més fràgils.

Fins i tot podrem demanar que als cartells que penjaran de les nostres esglésies, els mossens canviïn el text i vulgui posar «Bon Nadal! Per a tothom», perquè haurem aconseguit, amb l'ajuda de tots, que les portes tancades per les dificultats i la pobresa restin obertes per trobar-nos amb l'altre que ens necessita, que espera que algú li porti el Missatge del veritable Nadal, aquell que Gabriel va anunciar a la Verge Maria: «Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu».

Mn. Jaume Mayoral
Delegat Càritas d'Urgell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21, 23-27]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelita (reformador de l'orde) i dr. de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Dioscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Silvia, vg.; sant Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dimecres [Is 45,6b-8.18. 21b-26 / Sl 84 / Lc 7,18b-23]. *Urgell i St. Feliu de Llobregat*: □ Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alcía) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Dijous [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata,

prev. provençal, cofundador dels Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Divendres [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Dissabte [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.;

sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família, mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [2S 7,1-5.8b-12. 14a.16 / Sl 88 / Rm 16,25-27 / Lc 1, 26-38]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prevere i màrtir.

Diumenge III d'Advent (B)

COMENTARI

«El Senyor m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts»

Ens és impossible copsar plenament qui és Jesús. Per això el Nou Testament ens el presentarà de formes diverses. Avui l'Evangeli ens el presenta com a Llum. Joan vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Joan és conscient de la seva realitat, no es vol apropiari del que no és. Per això proclama ben clarament que *no és el Messies, ni Elies el Profeta; simplement és la veu que crida: Aplaneu el camí al Senyor. Per això jo batejo només amb aigua...* Ara cal que arribi aquell que bateja amb l'Esperit Sant. Però de fet ja és present: *Tot i que no el coneixeu ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi.*

Isaïes parla de la seva missió com a profeta: *L'Esperit del senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.* És enviat a proclamar una bona notícia, una bona notícia que és alliberament i consol. El profeta sintetitza en ell mateix la missió de tot el poble de Déu, de tots els servents del Senyor. I ens parla del *nuvi i de la núvia coberts amb mantell de felicitat*; ens fa pensar en l'amor sponsalici de Déu pel seu poble. Jesús és també el Servent del Senyor per excel·lència, i s'aplicarà a ell mateix les primeres paraules d'Isaïes; ell ha vingut a portar la bona nova sobretot als pobres, als oprimits, als empresonats. A això ha vingut Crist al nostre món: a parlar-nos de l'amor de Déu per tots nosaltres i a fer-lo present amb la seva vida. Per això Pau, a la segona lectura ens diu: *Viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió.* Com no ens hem de sentir plens de joia en saber que Déu ha vingut al món sobretot pels pobres, pels adolorits pels presos, que ha vingut a portar la llum, la llibertat, la gràcia, l'amor? Aquesta és també la missió de l'Església i aquesta és la nostra missió.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la bona nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor. Aclamo el Senyor ple de goig, la meva ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

► Salm responsorial (Lc 1)

R. *La meva ànima celebra el meu Déu.*

La meva ànima magnifica el Senyor, / el meu esperit celebra Déu que em salva, / perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. / Des d'ara totes les generacions em diran benaurada. R.

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. / El seu nom és sant, / i l'amor que té als qui creuen en ell / s'estén de generació en generació. R.

Ompli de béns els pobres, / i els rics se'n tornen sense res. / Ha protegit Israel, el seu servent, / s'ha recordat del seu amor. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,16-24)

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia, examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, guardeu-vos de tota ombra de mal. Que Déu mateix, el Déu de la pau, us faci del tot sants, i guardi totalment irrepressibles el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per quan retorni vostre Senyor Jesucrist. Déu, que us crida, és digne de tota confiança; ell ho farà així.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,6-8.19-28)

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no soc el Messies.» Li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els diu: «No el soc.» «Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No.» Li digueren: «Doncs, qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: què dius de tu mateix?» Digué: «Soc una veu que crida en el desert: "Aplaneu el camí del Senyor", com diu el profeta Isaïes.» Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no soc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat.» Això va passar a Betània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

► Lectura del libro de Isaías (Is 61,1-2a.10-11)

El Espíritu del Señor, Dios, está sobre mí, porque el Señor me ha ungido. Me ha enviado para dar la buena noticia a los pobres, para curar los corazones desgarrados, proclamar la amnistía a los cautivos, y a los prisioneros la libertad; para proclamar un año de gracia del Señor. Desbordo de gozo en el Señor, y me alegro con mi Dios: porque me ha puesto un traje de salvación, y me ha envuelto con un manto de justicia, como novio que se pone la corona, o novia que se adorna con sus joyas. Como el suelo echa sus brotes, como un jardín hace brotar sus semillas, así el Señor hará brotar la justicia y los himnos ante todos los pueblos.

► Salmo responsorial (Lc 1)

R. *Me alegro con mi Dios.*

Proclama mi alma la grandeza del Señor, / se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; / porque ha mirado la humildad de su esclava. / Desde ahora me felicitarán todas las generaciones. R.

Porque el Poderoso ha hecho obras grandes en mí; / su nombre es santo, / y su misericordia llega a sus fieles / de generación en generación. R.

A los hambrientos los colma de bienes / y a los ricos los despide vacíos. / Auxilia a Israel, su siervo, acordándose de la misericordia. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 5,16-24)

Hermanos: Estad siempre alegres. Sed constantes en orar. Dad gracias en toda ocasión: esta es la voluntad de Dios en Cristo Jesús respecto de vosotros. No apaguéis el espíritu, no despreciéis las profecías. Examinadlo todo; quedaos con lo bueno. Guardaos de toda clase de mal. Que el mismo Dios de la paz os santifique totalmente, y que todo vuestro espíritu, alma y cuerpo, se mantenga sin reproche hasta la venida de nuestro Señor Jesucristo. El que os llama es fiel, y él lo realizará.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,6-8.19-28)

Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que todos creyeran por medio de él. No era él la luz, sino el que daba testimonio de la luz. Y este es el testimonio de Juan, cuando los judíos enviaron desde Jerusalén sacerdotes y levitas a que le preguntaran: «¿Tú quién eres?». Él confesó y no negó; confesó: «Yo no soy el Mesías». Le preguntaron: «Entonces, ¿qué? ¿Eres tú Elías?». Él dijo: «No lo soy». «¿Eres tú el Profeta?». Respondió: «No». Y le dijeron: «¿Quién eres, para que podamos dar una respuesta a los que nos han enviado? ¿Qué dices de ti mismo?». Él contestó: «Yo soy la voz que grita en el desierto: "Allanad el camino del Señor", como dijo el profeta Isaías». Entre los enviados había fariseos y le preguntaron: «Entonces, ¿por qué bautizas si tú no eres el Mesías, ni Elías, ni el Profeta?». Juan les respondió: «Yo bautizo con agua, en medio de vosotros hay uno que no conocéis, el que viene detrás de mí, y al que no soy digno de desatar la correa de la sandalia». Esto pasaba en Betania, en la otra orilla del Jordán, donde Juan estaba bautizando.